

p-r fängelsestraff emot honom. P. sin rätt, enständigt förfäktat den. — Syn. Yrka, Påyrka. — V. n. Fortvara. Medan riksdagen p-r. — Syn. Vara, Fortvara, Fortfara, Pågå. — P-ende, part. pres. Brukas, för verbum neutrum, ofta nästan adjektivt, t. ex.: Under p. krig, medan kriget påstår eller påstod. — P-dd, part. pass. Som påstås eller blifvit påstådd. P-dda rättigheter.

PÅSTÅENDE, n. 4. 1) Yttrande, framställning, omdöme, hvarigenom något påstås. *De gamle filosofernes p., att jorden stod och solen gick, har befunnits ogrundadt.* — 2) Bestämdt yrkande. *Göra p. om något. Göra p. emot någon. P. om äktenskapsskilnad. Hans p., att vittnen skulle höras, afslogs af rätten. Aktors p. mot en tilltalad.*

PÅSTÖT, m. 2. 1) Stöt, som träffar direkte på ett föremål. — 2) (fig.) Något som pådrifver, eggjar, sporrar till större drift, ansträngning. — *Syn. Väckelse, Påmaning, Impuls.*

PÅSTÖTA, v. a. 2. 1) Stöta på, emot. — 2) Anträffa, påträffa. — 3) (fig.) Pådrifva. — *Påstötande*, n. 4. o. *Påstötning*, f. 2.

PÅSY, v. a. 2. Sy fast på eller vid. — Äfv. *Sy på.* — *Påsyende*, n. 4.

PÅSYFTA, v. a. 1. Se *Syfta på.*

PÅSÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) Se *Sätta på.* *P. hatten, peruken. P. glans på tyger. — Påsättande*, n. 4. o. *Påsättning*, f. 2.

PÅSÖMMA, v. a. 1. Se *Påsy.*

PÅTA, på'tå, sammandraget af *Påtaga*.

PÅTA, på'ta, v. n. 1. (fam.) Med pinne, spröte, käpp o. d. sticka i jorden och uppröra den. *P. i marken efter mask. P. upp*, genom påtande laga, att något kommer upp. — Säges äfv. i samma mening som *Böka* och *Peta*.

PÅTAGA, v. a. 3. (böjes som *Taga*) Ikläda sig. *P. rock, väst, byxor, kappa.* I samma mening säges äfv. *P. sig* ell. *Taga på sig.* — *P. sig*, v. r. 1) Se *Påtaga*, v. a. — 2) (fig.) Se *Taga på sig.* — *Påtagande*, n. 4. o. *Påtågning*, f. 2.

PÅTAGLIG, a. 2. Säges om en sak, som är så klar och tydlig, att man kan, såsom man säger, taga derpå. *En p. sanning. Det är p-t, all...* — *Syn. Se Tydlig.*

PÅTAGLIGHET, f. 3. Egenskapen att vara påtaglig. — *Syn. Se Tydlighet.*

PÅTAL, på'täl, n. 5. Klander, tadel. — Brukades förr i samma mening som: Åtal.

PÅTALA, v. a. 1. Klandra, tadla. *Det är ingenting all p.* — Hade tillförene samma betydelse som: Åtala.

PÅTANDE, n. 4. Handlingen, då man påtar. *P. i jorden.*

PÅTAPPA, v. a. 1. Tappa (vin, dricka, o. s. v.) på kärl. Har till objekt både drycken och kärlet. *P. vin, dricka. P. en tunna. P. buteljer.* — Äfv. *Tappa på.* — *Påtappande*, n. 4. o. *Påtappning*, f. 2.

PÅTASKA, se *Pottaska.*

PÅTECKNA, v. a. 1. Teckna något på ett papper, ett dokument, o. s. v. *P. sitt namn.* — Äfv. *Teckna på.* — *Påtecknande*, n. 4.

PÅTECKNING, f. 2. 1) Påtecknande. — 2) Innehållet af hvad som blifvit påtecknad.

PÅTINGA, v. a. 1. Betinga sig ens tjänst, biträde, eller att få köpa, använda något. — Äfv. *Tinga på.* — *Påtingande*, n. 4. o. *Påtingning*, f. 2.

PÄTROLLA, v. a. 1. Genom trolleri ådraga. *P. någon en sjukdom.* — Äfv. *Trolla på.*

PÄTRUGA, v. a. 1. Nödga att taga, att emottaga. *P. en något.* — Äfv. *Truga på.* — *P. sig*, v. r. Emot andras vilja och önskan intränga sig i deras sällskap, umgänge, o. s. v. — *Pätrugande*, n. 4.

PÄTRUMFA, v. a. 1. (fig. fam.) Gifva stryk, piska på. — Äfv. *Trumfa på.* — *Syn. Se Slå.* — *Pätrumfande*, n. 4. o. *Pätrumfning*, f. 2.

PÄTRYCK, n. 3. Se *Pätryckning.*

PÄTRYCKA, v. a. 2. Se *Trycka på.* — *Pätryckande*, n. 4.

PÄTRYCKNING, f. 2. 1) Tryckning på ett föremål. — 2) (fig.) Tvingande, nödgande, besvärande. *Händelsernas, omständigheternas p.*

PÄTRÄDA, v. a. 2. *P. en nål*, införa en tråd genom ögat på en nål. *P. perlor*, föra perlor på ett snöre, en tråd o. s. v., genom det å dem befintliga hål.

PÄTRÄFFA, v. a. 1. Oförmodadt träffa, finna, råka på. — Äfv. *Träffa på.* — *Päträffande*, n. 4.

PÄTRÄNGA, v. n. 2. 1) Se *Tränga på.* — 2) (fig.) Fordra, erfordra, kräva. *Om nöden p-ger.* — *P. sig*, v. r. (fig. 1) Se *Pätruga sig.* — 2) Säges om tankar, känslor o. s. v., som opåkallade uppstå i ens själ och våldsamt uppröra den. *En mängd olika tankar p-gde sig min själ.* — *Päträngande*, part. pres. Se *Trängande.* — *Päträngande*, n. 4. o. *Päträngning*, f. 2.

PÄTRÖSKA, v. a. 1. (fig. fam.) Gifva stryk, piska på. — Äfv. *Tröska på.*

PÄTUNNA, v. a. 1. Fylla på tunnor. *P. dricka.*

PÄTVINGA, v. a. 1. o. 3. (böjes som *Tvinga*) Tvinga att emottaga. *P. en något.*

PÄTÄR, på'tär, m. 2. 1) Hvad som gifves på köpet, då man köper någon dryck, t. ex. brännvin. — 2) (fam.) Något litet af en dryck, som förtäres ofvanpå, liksom till råga, t. ex. då man dricker kaffe, te.

PÄTÄNDA, v. a. 2. Med eld, ljus o. s. v. tända något brännbart. *P. ett ljus, en brasa, ett fyrverkeri.* — Äfv. *Tända på.* — *Pätändande*, n. 4. o. *Pätändning*, f. 2.

PÄTÄNKÅ, v. a. 2. Sysselsätta tankarna med något, för att i fråga derom komma till bestämdt omdöme, beslut o. s. v. *P. en sak.* — Äfv. *Tänka på.*

PÄVERKA, v. a. 1. (nytt ord) Se *Verka på.*

PÄYRKA, v. a. 1. Se *Yrka på.* — *Påyrkande*, n. 4.

PÄÖGNA, v. a. 1. Se *Ögna på.* — *Päögnande*, n. 4.

PÄÖKA, v. a. 1. o. 2. Öka, gifva tillökning åt, göra större. *P. ens lön.* — Äfv. *Öka på.* — *Syn. Se Öka.* — *Päökande*, n. 4.

PÄÖKNING, f. 2. 1) Påökande. — 2) Det, hvarmed något påökas eller påökats. *P-en i hans lön är obetydlig.*

PÄN, se *Pen.*

PÄR, se *Per.*

PÄR, m. 3. (fr. *Pair*, eng. *Peer*, af lat. *Par*, jemnläk) 1) Titel för ledamöterna af engelska öfverhuset. Vanligen säges *Lord.* — 2) (i Frankrike, före 1848) Ledamot af första kammaren.

PÄRLA, **PÄRM**, m. fl., se *Perla*, *Perm*, &c.

PÄRON, n. 3. Den allmänt bekanta frukten af Päronträdet. — *Ss. P-formig, -glass, -must, -saft.*